

Марина Куропаткина

Léčení a očista **PETROLEJEM**

Marina Kuropatkina

Léčení a očista petrolejem

© M. V. Kuropatkina, 2007

© RIPOL Classic, 2007

Kuropatka M. V.

Ošetření a čištění parafínem / M. V. Kuropatka - Ripol Classic, 2007

Když oficiální medicína nepomáhá, jsou často pro obnovení zdraví účinné jednoduché lidové prostředky. Parafín může pomoci při léčbě mnoha nemocí: bolesti v krku, bronchitidy, zánětu čelistních dutin, rýmy, pedikulózy a dokonce i rakoviny.

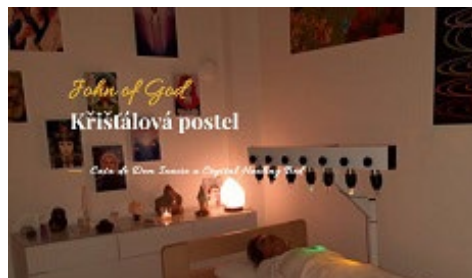
V této knize je souhrn téměř všech poznatků ohledně terapií petrolejem. Vězte, že kdyby tyto praktické rady nefungovaly, neztrácel bych téměř 7 let studiím, praktikováním a shromažďováním informací o této unikátní léčbě a terapii. V podstatě jsem se ještě nesetkal se zdravotním problémem, který by petrolej buď úplně nevyřešil nebo alespoň nezlepšil. Jsem si vědom toho, že to zní neuvěřitelně. I mne se tomu nechtělo zpočátku věřit. Mnohdy se stává, že u klientů se začínou zlepšovat i ty problémy, kvůli kterým ani tento „zázračný olej“ nezačali praktikovat. Teď už je na každém z Vás, jak poznatky o této unikátní léčbě uchopíte 😊

Další informace naleznete na www.lekarenskypetrolej.cz

Překlad do ČJ:

Miloš Liška

Praktik alternativní medicíny a terapie petrolejem

[Video křišťálová postel](#)

Miloš Liška

majitel obchodu
praktik alternativní medicíny

telefon: 774320531

email: info@foxylife.cz

www.foxylife.cz

www.lekarenskypetrolej.cz

www.kristalovapostel.cz

www.energetickeliecbysk

www.vitaminb17.cz

Obsah

Úvod	6
Kapitola 1: Petrolej a jeho terapeutické využití	7
Získání parafínu	8
Použití parafínu k léčbě různých onemocnění	10
Venkovní použití	12
Vnitřní aplikace a čištění	13
Otrava parafinem (příznaky a první pomoc)	15
Příznaky otravy	15
Léčba otravy	15
Kapitola 2: Nemoci a jejich léčba	17
Angina pectoris	18
Katarální angina pectoris	18
Ulcerózní a ochablá angina pectoris	18
Lakunární angina pectoris	18
Flegmonická angína	19
Angina follicularis	19
Louisova angina pectoris	19
Léčba	19
Bronchitida	21
Akutní bronchitida	21
Léčba	21
Bronchiální astma	23
Léčba	23
Haymorrhhythmia	24
Léčba	24
Bolesti hlavy	25
Léčba	25
Onemocnění žlučových kamenů	26
Léčba	27
Infekční nespecifická polyartritida	28
Léčba	28
Lišejníky	29
Lichen rubella squamosis	29
Šindel	29
Šindel	29
Lišejník růžový	30
Léčba	30
Rakovina	31
Rakovina žaludku	31
Rakovina žlučníku	31
Rakovina slinivky břišní	31
Rakovina jater	32
Rakovina štítné žlázy	32

Rakovina plic	32
Rakovina kůže	32
Léčba	33
Plicní tuberkulóza	34
Léčba	35
Furunkulóza	36
Léčba	36
Chronická kolitida	37
Léčba	38

Sukhinina Natalia Mikhailovna Kuropatkina Marina Vladimirovna

Očista a léčba Petrolejem

Úvod

Oficiální medicína je k nekonvenčním metodám léčby skeptická, zejména se domnívá, že parafín by se neměl používat k léčebným účelům. Materiál pro tuto knihu však vychází z bohatých zkušeností lidí, kteří nám vyprávěli, jak se uzdravili z různých nemocí pomocí rafinovaného parafínu jako léku.

Existuje mnoho popisů léčby zánětu čelistních dutin, rýmy a bolesti v krku díky ošetření čištěným parafínem. Pod tlakem skutečností se tradiční medicína mění a objevují se lékopisy (oficiálně doporučené léky prodávané v lékárnách), jejichž hlavní složkou je parafín.

O zdraví je samozřejmě třeba pečovat již od útlého věku, a pokud selže, je nutná lékařská pomoc.

Jsou však těžké situace, kdy lékaři zvednou ruce a vysloví děsivou prognózu: nemoc je nevyléčitelná. Parafín je lék a mnoho lidí ho přežilo a vyléčilo se.

Tato kniha poskytuje informace o přípravě tohoto léčivého přípravku k použití, varuje před nebezpečnými pokusy s parafínem jako hořlavou látkou a radí, jak jej používat k léčbě konkrétních onemocnění. Je možné, že tato zkušenost pomůže lidem s nově vzniklými nebo dlouhodobě přetrvávajícími potížemi, nebo že někteří lidé nebudou schopni zvládnout parafínovou léčbu z důvodu alergie nebo jiných důvodů. Neměli by se nechat odradit, každé tělo je jiné a je možné najít něco jiného, co pomůže.

Kapitola 1: Petrolej a jeho terapeutické využití

Slovo "parafín" pochází z anglického slova kerosene, které zase pochází z řeckého slova keros, což znamená "vosk".

Obstarání petroleje (parafínu)

Co je parafín? Jaký je jeho původ? Jedná se o uhlovodík, který je zvláštní frakcí ropné destilace, získanou vařením oleje v rozmezí teplot 200-300 °C. Samotná ropa je fosilní produkt, který je směsí různých organických látek.

Parafín se používá hlavně jako motorové palivo a palivo pro vytápění a pro domácí účely. Je o něco lehčí než voda, takže se ve vodě nerozpouští a vytváří plovoucí vrstvy. V průmyslu se vyrábí parafín různých frakcí a vlastností. Vyrábí se především ve dvou stupních: těžký (pyronaut) a lehký.

Těžký má hustotu 860 kg/m³, s bodem vzplanutí 90 °C. Pyronaut je bezpečnější z hlediska možnosti vzniku požáru a používá se k osvětlení dolů, kotelen a skladů, ale i bójí, malých lodí, majáků atd.

Lehký parafín má hustotu 830 kg/m³ a bod vzplanutí 40 °C. Tato frakce se používá pro domácí účely. Parafín se používá jako palivo pro primární spotřebiče a některá osvětlovací zařízení.

K léčbě otoků, pohmožděnin, problémů s krkem a některých dalších onemocnění lidí používají domácí parafín, kterým obvykle svítí v domácnostech.

Pro úspěšnou flotaci černého uhlí se používá speciálně vyrobený druh parafínu. Jeho bod varu je 98 % při teplotě až 315 °C a bod vzplanutí je 40 °C. Tento parafín se také používá jako hlavní surovina při pyrolýze. Parafín se používá také k vytápění místností, k vypalování porcelánu a skla a k mytí technických součástí. Tato speciální technická třída má téměř stejné vlastnosti jako ostatní třídy, ale její bod vzplanutí je 28 °C a přítomnost síry je do 1 %.

Existuje tzv. traktorový parafín, který se používá jako palivo pro traktory.

Spalování parafínu se zhoršuje, pokud obsahuje velké procento těžkých frakcí.

Destiláty z destilace sirné ropy jsou proto hydrogenovány. Proto se destiláty z destilace sirné ropy hydrolyticky upravují. Procento těžkých frakcí je omezené.

Tento druh parafínu lze po vyčištění používat vnitřně k léčebným účelům.

Obsah aromatických uhlovodíků má významný vliv na tepelnou kapacitu a intenzitu záře: čím méně aromatických uhlovodíků v parafínu, tím intenzivnější je záře plamene.

Na základě této vlastnosti se parafín klasifikuje podle maximální výšky nedýmivého plamene, která je ukazatelem kvantitativní přítomnosti aromatických uhlovodíků. Z tohoto důvodu se v průmyslu vyrábějí 3 druhy parafínu.

Parafín je hořlavý, protože jeho bod vzplanutí je při otevřeném kelímku 57 °C a samovolně se vznítí při 216 °C.

Teplota vznícení petroleje

plamene parafínu vznikají v teplotním rozmezí 35-75 °C a jeho páry explodují v rozmezí 1,4-7,5 % objemu. Nejrozšířenější použití parafínových frakcí je jako palivo při provozu proudových letadel. Jedná se o letecký parafín, který má poměrně vysoký stupeň zušlechťení, což je třeba zohlednit při výběru třídy parafínu pro terapeutické použití.

Maximální přípustná koncentrace (MPC) pro parafín v ovzduší je 300 mg/m³. Pokud koncentrace výparů překročí tento limit, vdechování vzduchu v takové místnosti způsobí otravu člověka.

Použití parafínu k léčbě různých onemocnění

Různé metody léčby parafínem jsou v lidovém léčitelství široce rozšířené. Lidé trpící různými nemocemi ho používají k vnějšímu i vnitřnímu použití, protože parafín má blahodárný a hojivý účinek na organismus při celé řadě onemocnění. Lze jej použít i k preventivním účelům.

K ošetření se používá parafín:

- pohmožděniny, podvrtnutí, vykloubení;
- pro zvýšenou podrážděnost;
- pro maxilární sinusitidu;
- pro otoky;
- pro tuberkulózu;
- jako celkové tonikum;
- u kožních onemocnění;
- pro nemoci krve;
- na bolesti v krku;
- pro bolesti hlavy;
- u onemocnění gastrointestinálního traktu;
- u chronických onemocnění urogenitálního systému;
- u onemocnění kardiovaskulárního systému;
- na bolest kloubů;
- pro léčbu rakoviny;
- k celkové očistě těla;
- jako prevence proti mnoha nemocem;
- k omlazení těla.

Zde je několik krátkých příběhů, které mohou ukázat, jak parafín sloužil jako lék a pomáhal různým lidem zbavit se nemocí a neduhů.

„Tatiana trpěla 20 let zánětem čelistních dutin. Vyzkoušela všechny dostupné léky. Dlouho ležela v nemocnici, podstoupila léčbu, punkce a další zákroky, které však přinesly jen dočasnou úlevu. Jakmile se nachladila, nemoc se vrátila.

Ani pilulky, ani lidové prostředky nemohly nemoc odstranit. Vyzkoušela mnoho věcí: sůl, měsíčkovou tinkturu, med atd. Nikdo neví, jak dlouho by to trvalo, kdyby nezkusila další léčbu.

Tatiana si natřela dutiny, nos a tváře parafínem smíchaným s rostlinným olejem v poměru 1 : 1.

Po chvíli se začala cítit mnohem lépe. Žena dokázala vyléčit sebe i své děti. Nekonečné léky, fyzioterapie a bolestivé punkce již nebyly nutné.

Mnoho lidí odložilo své předsudky o používání tak neznámého léku, jako je parafín. Použití petroleje je velmi důležitým lékem, který byl mnohokrát vyzkoušen lidovými léčiteli, kteří jej používali k léčbě lidí různými léky.

Tento příklad, stejně jako mnoho dalších, ukazuje, že byste se nikdy neměli vzdávat.

Musíte hledat a zkoušet různé metody léčby, pak určitě najdete lék, který vám pomůže se zcela uzdravit. V tomto případě to umožnil parafín.

Jednoduché potírání parafínem nejenže přináší úlevu, ale zcela odstraňuje závažný stav, jako je zánět čelistních dutin.

Zde jsou další příběhy

„Nikolaj nezvládal bolest (bolely ho nohy a pas). Pilulky nezabíraly a přestal je užívat, zejména proto, že mnohé léky mají nežádoucí vedlejší účinky a po léčbě jednoho orgánu mohou mít negativní vliv na druhý. Bylo mu doporučeno použít parafín. Vtírání do kůže na bolavých místech zmírnilo bolest a nyní tuto jednoduchou metodu používá vždy, když je to nutné.“

„Během Velké vlastenecké války zachránily vesnické ženy zraněného sovětského vojáka, který utekl ze zajetí. Noha, kterou zasáhla kulka, už začala mrznout. K vyléčení vojáka byla nutná urgentní operace, amputace pod kolenem. Ženy však vzaly parafín, namočily do něj čistou bavlněnou látku a omotaly zraněnému nohu. Následujícího dne se po krátkém zhoršení stav gangrény zastavil.

Obvaz byl denně měněn a den ode dne se zarudnutí zmenšovalo, stejně jako otok. Uplynuly dva týdny a rána se zahojila. Tímto způsobem dokázaly ruské ženy při nedostatku léků a speciálních lékařských znalostí nejen vyléčit vojákovu nohu, ale také zachránit jeho život tím, že zabránily otravě krve, která se začala šířit.“

„Pauli Geinerová měla postižená střeva s metastázami a musela podstoupit operaci, při které jí byla odstraněna velká část tenkého střeva.

Téměř zoufalá a smířená se svým osudem si Paula náhle vzpomněla na staré historky o vojácích, kteří si v Hercegovině potírali bolavá místa a pili parafín na různé nemoci.

Žena užívala denně nalačno čajovou lžičku čistého parafínu. Zpočátku ochrnutí zmizelo a bolest ustoupila. Po 13 dnech zvracení ustalo a Paula byla schopna vstát. Asi po 40 dnech začala opět přibývat na váze a poprvé po dlouhé době měla chuť k jídlu. Postupně získávala zpět své ztracené zdraví.

Svět obletěl příběh o tom, jak se žena jménem Paula Gainerová dokázala ve svých 50 letech vyléčit ze strašlivé nemoci rakoviny. Její příběh je o to úžasnější, že po úplném vyléčení pomohla navrátit zdraví 20 000 pacientů s podobnou diagnózou.

Tato žena svou zkušeností dokázala, že parafín může skutečně léčit. Užívání čistého parafínu (leteckého parafínu) je podle ní zvláště užitečné při krevních chorobách. Všem lidem doporučuje užívat 15 kapek parafínu na kostku cukru, přičemž by měli začít s 1-2 kapkami parafínu 3x denně z preventivních důvodů.

Pacientům s rakovinou, kteří přišli za Paulou pro radu, vyprávěla o svých zkušenostech s léčením parafínem, o tom, jak si tento zázračný prostředek připravit a jak a kdy ho užívat.

V té době už měla Paula Gainerová patent v mnoha zemích. Díky jejím radám se z rakoviny vyléčilo přibližně 20 000 lidí.

V dnešní době se mnoho druhů onemocnění, nejen rakovina, úspěšně léčí také pomocí dalšího receptu na přípravu léčebného prostředku - petrolejové tinktury ze zelených vlašských ořechů - Todikampu

Při zahájení léčby parafínem byste měli informovat svého lékaře, který předepíše správné dávkování s ohledem na zdravotní stav pacienta a případné komorbidity.

Lék se ukázal být natolik účinný a efektivní, že se o něj začaly zajímat některé společnosti. Zejména Vědeckotechnické centrum pro ekologické problémy Tekhnoekos jej začalo vyrábět a prodávat veřejnosti prostřednictvím lékáren a drogerií. Má patent na výrobu a použití léčivého přípravku na bázi derivátů petroleje a vlašských ořechů.

Čištění parafínu v laboratoři pod odborným dohledem zbavuje pacienty nutnosti provádět tuto proceduru doma provizorním způsobem, což je poměrně nebezpečná činnost.

Ořechový extrakt na parafínu byl pojmenován Todicamp.

Tento protizánětlivý lék pro vnější i vnitřní použití úspěšně prošel několika komisemi (včetně toxikologické) Farmaceutického výboru SSSR, který schválil lékopisný článek Todicamp a provedl také klinické zkoušky.

Tato droga má silné imunitně aktivující vlastnosti, antioxidační, analgetické a regenerační účinky, není toxická a stabilizuje buněčné membrány.

Tinktura z vlašských ořechů je určena k léčbě akutních zánětlivých procesů pohybového aparátu, infekčních onemocnění horních cest dýchacích (angína apod.). Parafínový extrakt z vlašských ořechů lze úspěšně použít k léčbě pacientů s rakovinou, včetně 4. stupně. U naprosté většiny pacientů (2/3) dochází ke zlepšení: mizí bolest, normalizuje se krevní obraz, obnovují se narušené funkce a zmenšuje se nádor a metastázy.

"Todicamp je nejúčinnější u onkologických onemocnění lymfatického systému a u nádorů krku a hlavy."

Vnější použití

Při vnějším použití parafínu k léčebným účelům je třeba přísně dodržovat určitá pravidla. Před zahájením léčby se ujistěte, že na přípravek nemáte alergickou reakci. Malá oblast kůže za uchem by měla být potřena čištěným parafínem. Pokud nedojde k zarudnutí nebo vyrážce, je reakce organismu normální.

Existuje mnoho různých receptů a technik pro vnější aplikaci čištěného parafínu. Pokud máte velmi citlivou pokožku, neměli byste používat příliš mnoho pleťových vod, protože by mohlo dojít k zánětu. Abyste tomu zabránili, můžete k potírání a mazání použít směs parafínu a rostlinného oleje.

Musíte být velmi opatrní, aby se vám parafín nedostal do očí, protože je nebezpečný pro váš zrak.

Na obvazy je vždy vhodné používat pouze čistou přírodní (lněnou nebo bavlněnou) tkaninu. Je důležité, aby byla hygroskopická, tj. měla dobré smáčecí vlastnosti.

Pozitivní změny byly pozorovány u značného počtu případů léčby rakoviny pomocí petroleje a tyto změny byly trvalé.

Parafínové obvazy je třeba denně měnit a kontrolovat stav kůže. Způsob aplikace, obvazy, vtírání a natírání je uveden v popisu specifických podmínek.

Vnitřní aplikace a čištění

Parafín lze užívat vnitřně k léčbě i preventivně k upevnění výsledků dosažených během léčebného procesu nebo jako celkové tonikum.

Parafín lze použít různými způsoby v závislosti na onemocnění. Může se například používat ve formě kapek, jejichž množství se denně zvyšuje podle zvláštního plánu. Čištěný parafín lze užívat také ústy na kousku cukru (není rychle rozpustný) a ve formě tinktur. **Todicamp, tinktura ze zelených vlašských ořechů, je osvědčený lék. Užívá se podle návodů a protokolů.**

Při jakémkoli použití parafínu a při použití čistého parafínu by dávka neměla překročit 20 g. Užívání většího množství parafínu může způsobit otravu. Aby bylo možné parafín použít jako lék, musí být vyčištěn.

Čištění parafínu

Nejlepší metodou čištění této kapaliny je destilace. Nedoporučuje se však provádět ji doma, protože jsou k tomu zapotřebí speciální přístroje. Jiné metody destilace mimo laboratoř jsou velmi nebezpečné a mohou vést k výbuchům a požárům.

Existují cenově dostupné způsoby domácího čištění parafínu.

Bílý letecký petrolej je považován za nejčistší, i když před použitím jako léčivý prostředek musí být také vyčištěn.

Do třílitrové skleněné nádoby nalijte 1 litr parafínu a stejné množství horké vody o teplotě 60-70 °C. Sklenici důkladně protřepávejte 2-3 minuty plastovým víčkem. Používejte rukavice, abyste se nepopálili. Během protřepávání je nutné občas otevřít víko, aby nedošlo k přetlakování a následnému výbuchu par.

Tekutina by měla několik minut stát (s otevřeným víkem). Po oddělení (v místech, kde se vrstvy oddělují, se hromadí nečistoty) opatrně vypusťte petrolejovou vrstvu, která se nachází nahoře, aby se do vypouštěné kapaliny nedostal chlor.

Všechny operace je nutné provádět s dobře fungujícím odsávacím ventilátorem, protože koncentrované parafínové páry mohou způsobit nejen otravu a parafínový zápal plic, ale také výbuch.

Všechny ostatní metody čištění jsou nebezpečné. Patří mezi ně metoda, která vyžaduje digestoř, elektrický vaříč a zkušenosti s chemickými činidly.

Obyčejný parafín se stává vhodným k požití v závislosti na dávkování poté, co byl podroben následujícímu postupu.

Nalijte ji do půllitrové skleněné láhve, přidejte 3 polévkové lžíce extra sodné soli a přecedte tekutinu přes vatou a obvazový filtr do jiné láhve, kterou zcela naplníte. Láhev s parafínem pak vložte do hrnce se studenou vodou na dně. Poté je třeba pánev přivést k varu. Poté přiveďte vodu v hrnci k varu a vařte ji 1,5 hodiny.

Používejte pouze elektrický vaříč. Použití otevřeného plamene na plynovém vaříči může způsobit výbuch parafínu.

Pokud se u pacienta při užívání parafínových přípravků objeví nevolnost, zvracení, závratě, bolesti hlavy, dušnost, nespavost nebo deprese, přerušete léčbu a okamžitě vyhledejte lékaře. Faktem je, že u některých onemocnění může dávku konkrétního léku, včetně parafínu, předepsat pouze odborník, a to s ohledem na věk, hmotnost, celkový stav pacienta a přítomnost jeho chronických onemocnění.

Láhev ve vodní lázni ani hrnec nesmí být v žádném případě uzavřeny víkem. Parafínové páry se uvolňují velmi intenzivně a musí být odsávány do digestoře. Výsledkem je vyčištěný parafín. Po vychladnutí ji slijte do jiné nádoby, přičemž sůl zůstane na dně láhve.

Je třeba upozornit, že této metodě je lepší se vyhnout, pokud nejsou k dispozici potřebné podmínky a specializované chemické školení, protože je velmi nebezpečná.

Letecký parafín je dostatečně čistý na to, aby se mohl používat k obkladům, mazání a potírání.

Přesto je lepší nechat ji před vnitřním užitím vyčistit. Žlutý parafin pro osvětlení v domácnosti je třeba před vnitřním použitím vyčistit.

V dnešní době se prodávají i v drogeriích tak vyčištěné petroleje, které ani nekouří, ani nepáchnou po petroleji. Proto je možné používat kupovaný petrolej, který můžeme pro jistotu ještě přecedit přes gázu, vatou a jemný (vyčištěný a vysušený) říční písek.

Otrava parafínem (příznaky a první pomoc)

Jakýkoli lék se při předávkování mění v jed a místo užitku může způsobit vážné škody. Proto je při používání parafínu bezpodmínečně nutné dodržovat přísné dávkování.

Příznaky otravy

Nikdy nepoužívejte benzín místo parafínu. Je toxičtější než parafín.

Zkapalněný benzin je obzvláště jedovatý.

Příznaky otravy způsobené vdechováním nízkých koncentrací parafinových par jsou podobné příznakům těžké intoxikace alkoholem: závratě, duševní neklid, nevolnost a zvracení.

Toxický účinek se projevuje také změnou srdeční frekvence a zčervenáním kůže. V závažných případech se mohou objevit mdloby, křeče a horečka.

Někdy (u traktoristů a šoférů) se při nasávání parafínu a benzínu hadicí tyto tekutiny dostanou do plic a vznikne benzínový a parafínový zápal plic.

Příznaky otravy se rychle stupňují: bolest v boku odpovídajícímu postižené plíci, dušnost a kašel s rezavým hlenem a rychlý vzestup teploty.

V ústech je cítit silná parafínová chuť.

Pomoc lidem s otravou

Zvýšení dávky požitého parafínu na 20-50 g a proniknutí jeho koncentrovaných par do dýchacích cest vede k otravě. Při zasažení velké plochy kůže má parafín také jedovatý účinek. Působí na centrální nervový systém, protože tato tekutina má narkotický účinek.

Při otravě parafínem je nutné poskytnout okamžitou pomoc ještě před příjezdem lékaře. Nejprve zavolejte lékaře a odneste postiženého na čerstvý vzduch, např. ven, otevřete okna nebo větrací otvory v místnosti. Poskytněte kyslík a umělé dýchání.

Při příznacích parafinové pneumonie se podává ACTH (40 jednotek denně) a injekce kyseliny askorbové (5% roztok, 10 ml intramuskulárně).

V případě otravy je třeba provést výplach žaludku. V některých případech je třeba tento postup provést sondou. Poté by měl dostat projímadlo (může dostat i klystýr) a několik sklenic horkého mléka. Na břiše pacienta

Měla by být umístěna vyhřívací podložka, která by se měla měnit, jakmile vychladne.

Kromě toho by měl pacient dostat intramuskulární injekce antibiotik: 1 g streptomycinu a 2 000 000 jednotek penicilinu. Antibiotika by měla být použita také k inhalaci.

Na podporu kardiovaskulární činnosti by se měl používat kordiamin, kafr a kofein.

Příznaky toxických účinků parafínu, pokud se dostane do trávicího traktu ve velkém množství, se projevují hojným a opakovaným zvracením, bolestmi břicha, tekutou stolicí. V některých případech jsou játra zvětšená, bolestivá a skléry jsou žlutavé.

Použití adrenalinu a prostředků na zvracení je zakázáno. Alkoholické nápoje jsou zcela zakázány.

Pro co nejrychlejší zotavení z otravy byste měli jíst šetrnou stravu a trávit více času venku.

Kapitola 2: Nemoci a jejich léčba

Při ošetřování petrolejem je třeba dbát zvýšené opatrnosti. Předávkování může způsobit otravu.

Doporučujeme nastudovat co nejvíce dostupných materiálů a hlavně zkušenosti pacientů, kteří mají s užíváním již zkušenosti. Podle toho se řídit, včetně vlastní intuice...

Angina pectoris

Angína je infekční onemocnění provázené zánětem nosohltanové, patrové, hrtanové nebo jazykové mandle.

Oslabená imunita a podchlazení zvyšují riziko anginy pectoris. Lidé mladší 40 let jsou velmi zranitelní. Bolest v krku obvykle vzniká, když se do lidského těla dostanou bakterie *Staphylococcus aureus*, *Pneumococcus aureus* nebo *Streptococcus*. Infekce je způsobena především kapénkami přenášenými vzduchem. V některých případech jsou však zanícené oblasti dásní, jazyka a hltanu zdrojem infekce. Zubní kaz a zánět čelistních dutin jsou stejně nebezpečné.

Nedostatečná a včasná léčba může vést ke komplikacím, např. k revmatismu, meningitidě, nefritidě, orchitidě nebo cholecystitidě. Je velmi pravděpodobné, že dojde k edému hrtanu.

Angina pectoris je katarální, ulcerózně-chabá, lakunární, flegmonická a folikulární. Je také známá jako Ludovicova bolest v krku.

Katarální bolest v krku

Katarální bolest v krku je vysoce nakažlivé infekční onemocnění.

Obvykle se objevuje, když je tělo příliš chladné.

Katarální bolest v krku je doprovázena zimnicí a horečkou. Sliznice dutiny ústní rychle vysychá, hrdlo je bolestivé a polykání bolestivé. Vyšetření odhalí zarudnutí a zvětšení mandlí a zánět podčelistních lymfatických uzlin.

Vředová angína

Streptokok obvykle trvá 6 až 8 dní. Pokud celkový stav organismu v době onemocnění není uspokojivý, je k léčbě potřeba více času. Diagnóza se stanoví vyšetřením stěru z hltanu, který odhalí přítomnost spirochet a vřetenitých bacilů ve sliznici hltanu.

Vředová streptokoková angína, mandle a někdy i vnitřní strana tváří jsou pokryty bělavě žlutým povlakem, který lze snadno odstranit. Zubní plak má pod sebou vždy vředy, které mohou způsobovat nepříjemné pocity v ústech. Pacient bude mít horečku mezi 37-38 °C. Submandibulární lymfatické uzliny jsou silně zvětšené, ale při palpaci nejsou bolestivé.

Lakunární angina pectoris

Doba trvání tohoto onemocnění obvykle nepřesahuje 5 dní.

Lakunární anginu pectoris doprovází zvýšení tělesné teploty, v některých případech až na 40 °C, bolest při polykání a zvětšení podčelistních lymfatických uzlin. Vyšetření pacienta odhalí typický příznak onemocnění - světle žlutý nebo bílý povlak na mandlích, který se skládá z bakterií, epitelových buněk a leukocytů a lze jej během léčby snadno odstranit.

Flegmonická angína

Flegmonická bolest v krku se často nazývá perimandibulární absces. Toto onemocnění vzniká z různých komplikací způsobených jinými typy bolestí v krku. Člověk, který se zotaví z bolesti v krku, začne znovu pociťovat bolest. Pacienta při polykání bolí v krku. Zhoršuje se chuť k jídlu, klesá celková vitalita a rychle stoupá tělesná teplota, která může dosáhnout až 40 °C.

Flegmatická bolest v krku se začne rozvíjet, když se do těla dostane infekce, která byla oslabena nemocí, a zakoření v mandlových skulinách. Během onemocnění dochází k zánětu mandlí a jejich následnému hnisání.

Otevírání úst je omezeno a hlas se stává chraplavým. Vyšetření odhalí zduření a citlivost submandibulárních lymfatických uzlin, zduření a hyperemii měkkého patra na postižené straně ústní sliznice, tonzily jsou ostře vystouplé, uvula je posunuta na zdravou stranu. Hlava pacienta je neustále otočena na stranu, kde se absces vyvíjí.

Angina follicularis

Průměrná doba trvání folikulární bolesti v krku je 4 dny.

Při folikulární bolesti v krku se objevuje horečka, šumění a bolest při polykání, zánět s následným hnisáním folikulů, které pokrývají zduřelé mandle malými světle žlutými tečkami. Podčelistní lymfatické uzliny se rychle zvětšují a při palpaci jsou bolestivé.

Louisova angina pectoris

Ludovicova bolest v krku je akutní zánět ústní sliznice. Onemocnění je obvykle důsledkem komplikací způsobených nedostatečnou léčbou různých zubních onemocnění.

Ludovicovu bolest v krku doprovází silná horečka, nechutenství, snížená celková vitalita a nespavost. Vyšetření odhalí otok krku a ústní sliznice. Polykání a žvýkání je doprovázeno intenzivní bolestí a řeč je nezřetelná. V závažných případech dochází k sepsi a otoku průdušnice a hrdla. Dýchání se stává namáhavým a obtížným. Poslední fází Ludovikovy anginy je dušení.

Léčba

K léčbě bolestí v krku se používá jak čištěný, tak běžný parafín. Tato tekutina se aplikuje 3x denně 1-2 hodiny před jídlem, jemně na povrch patrových koutků a zanícených mandlí. Léčba by měla probíhat denně po dobu 6-7 dnů, dokud příznaky zcela nezmizí. Tato léčba může být kombinována s podáváním antibiotik předepsaných lékařem.

V případě zánětu sliznic úst a krku se často používá kloktání postižených míst slabým roztokem čištěného parafínu. K tomuto účelu se použije 1 šálek vroucí vody, aby se

Rozpusťte ½ polévkové lžice jedlé sody ve sklenici čisté vody o teplotě nejvýše 25 °C. Do roztoku přidejte 1 polévkovou lžici petroleje. Do roztoku přidejte 1 polévkovou lžici parafínu.

Aby se na povrchu vody nevytvořil parafínový film, doporučuje se ošetřovací roztok těsně před použitím důkladně promíchat.

Kloktáním postižené sliznice úst a krku se vytvoří parafínový film, který má léčebný účinek.

Léčba trvá do úplného zotavení pacienta, tj. 6-8 dní. Frekvence výplachů je 4-12krát denně.

Bronchitida

Bronchitida je zánětlivý proces, který postihuje sliznici dýchacích cest. V průběhu onemocnění je narušena funkce průdušek.

Bronchitida se dělí na akutní a chronickou.

Akutní bronchitida

Akutní bronchitidu obvykle způsobují stafylokoky, streptokoky a pneumokoky, ale také různé viry spalniček, chřipky, černého kašle atd. Onemocnění se nezřídka objevuje v důsledku nepříznivých vlivů prostředí.

Akutní bronchitidu často způsobuje příliš chladný nebo příliš horký vzduch, plynný oxid siřičitý a chemické výpary.

Při akutní bronchitidě má pacient suchý kašel, dušnost, ztrátu vitality, depresi a občasnou bolest na hrudi, dýchání je těžké a chraptivé. Tělesná teplota se zvýší na 37-37,5 °C. V závažných případech se může objevit horečka nebo plicní hypertenze. Dochází k cyanóze a obličej je opuchlý. Pokud se neléčí, může dojít k úmrtí.

Infekční bronchitida se přenáší vzdušnou cestou při kontaktu s nemocným člověkem. K onemocnění jsou náchylní zejména lidé, kteří byli vystaveni chladu nebo nemocem z nachlazení a úrazům dýchacích cest.

Bronchitida je chronická, pokud kašel trvá déle než 2 měsíce. Chronická bronchitida je velmi nebezpečná, protože se jedná o dlouhodobou nevratnou infekci průdušek.

Prvním příznakem je kašel, který produkuje sputum, jehož množství se postupně zvyšuje. Vitalita pacienta rychle klesá. Zvyšuje se dušnost. Pokud se neléčí, stává se sputum hlenem s hnisem.

Léčba

Chronická bronchitida se nejlépe léčí roztokem čištěného parafínu. Pro přípravu rozpustíte 7-8 kapek parafínu v 1 sklenici převařené vody. Výsledný roztok se doporučuje užívat ústy denně ½ šálku každé 2-3 hodiny.

Podle statistik je jednou z příčin chronické bronchitidy ve většině případů vdechování výparů z drog a kouření.

Tento postup by měl být kombinován s potíráním hrudníku tampony namočenými v čištěném parafínu.

Při tření věnujte zvláštní pozornost oblasti hrudníku pod loktem. Tření by se mělo provádět denně před spaním. Po ošetření je pacient přikryt teplou přikrývkou. Potírání parafínem lze střídat s baňkováním a hořčičnými koupelemi.

Léčba počáteční bronchitidy trvá 10-15 dní. K prevenci onemocnění lze použít také potírání parafínem. Chronická bronchitida se také léčí speciálními obklady s parafínem, které se přikládají na hrudník, s výjimkou oblasti srdce. Obklady se přikládají každých 48 hodin po dobu 14-15 dnů.

Doba trvání každého ošetření by neměla přesáhnout 4 hodiny.

Pokud jste přecitlivělí na parafín, přestaňte s touto metodou. Jako kompromis se před přiložením obkladu na kůži pacienta přiloží tenký voskový papír, aby se zabránilo popálení a podráždění kůže.

Bronchiální astma

Bronchiální astma je chronické onemocnění charakterizované pravidelnými záchvaty dušení způsobenými křečemi průdušek. Je doprovázen silnou dušností a kašlem. Pacientovi se často špatně dýchá.

Hlavní příčinou průduškového astmatu je změna způsobu, jakým průdušky pracují, se snížením jejich citlivosti a reaktivity. Astma je někdy dědičné. V tomto případě může být situace pacienta zhoršena vystavením organismu nepříznivým faktorům prostředí.

Bronchiální astma může být také alergické. V tomto případě je způsobena vniknutím bakterií, virů nebo plísní do těla. Bronchiální astma může být vyvoláno také některými infekčními onemocněními, jako je sinusitida, chronická bronchitida, chronický zápal plic a rýma.

Silnými alergeny, které mohou vyvolat astmatický záchvat, jsou pyly rostlin, domácí prach, některé léky, zvířecí kožesiny, seno, potravinové přísady, čokoláda a silné syntetické pachy atd.

Léčba

Pokud je bronchiální astma důsledkem alergické reakce na dráždivou látku, jsou příznaky sezónní.

Použití parafínu při léčbě bronchiálního astmatu přináší dobré výsledky, ale před zahájením léčby musí pacient posoudit vlastní reakci na parafín a v případě nesnášenlivosti se jeho použití zdržet.

Bronchiální astma se obvykle léčí parafínovým roztokem, který se připraví smícháním 1 šálku teplé vody a 9 kapek čištěného parafínu. Roztok připravený k použití se užívá ústy každé 2 hodiny po 1/3 šálku denně. Alternativou k této metodě je potírání hrudníku a zad mastí z parafínu a vazelíny. Složky se smíchají ve skleněné nádobě v poměru 1 : 4. Směs se poté vtírá do pokožky masážními pohyby dlaní ve směru od páteře k podpaží a klíčním kostem. Tato léčba má maximální účinek v kombinaci s tradiční léčbou předepsanou lékařem.

Hymorea

Zánět vedlejších nosních dutin je zánětlivý proces postihující vedlejší nosní dutiny, které se nacházejí v dutinách kostí obličejové lebky a jsou různými kanálky spojeny s nosní dutinou. Obvykle je způsobena dlouhotrvající chřipkou nebo rýmou. Může být také způsobena některými infekčními chorobami, včetně spály a spalniček. Infekce vedlejších nosních dutin může být akutní nebo chronická.

Při akutním zánětu čelistních dutin se objevuje hlenovitý výtok z nosu, ztěžuje se dýchání, zhoršuje se čich a nos je částečně nebo zcela ucpaný. Osoba pociťuje nepříjemné pocity ve tvářích a na čele, zejména při pohmatu.

U chronické čelistní sinusitidy jsou přítomny všechny výše uvedené příznaky, ale nejsou příliš výrazné. Do nosohltanu se dostávají hlenovité nebo hnisavé výtoky z nosohltanu a nosní dutina je zduřelá. Zřídka se v nosní dutině tvoří polypy.

Léčba

Před zahájením léčby zánětu čelistních dutin je třeba stanovit přesnou diagnózu pomocí rentgenového zařízení, které vyšetří oblasti dutin.

V některých případech zánětu čelistních dutin může pacienta bolet zub a hlava. Dochází také ke zvýšení tělesné teploty a mírnému otoku čela a nosu.

Nejlepším způsobem léčby zánětu čelistních dutin je použití speciální masti vyrobené z vepřového tuku a čištěného parafínu. Složky se smíchají v poměru 4 : 1. Mast se nanáší na tváře po obou stranách nosu a na oblast čela bezprostředně nad nosním hřbetem. Tento postup by měl být proveden současně s nasátím látky do nosních dírek. Tampony by měly být ponechány v nosním průduchu po dobu 3 hodin (jednou denně).

Bolesti hlavy

Bolest hlavy je jedním z hlavních příznaků řady různých onemocnění.

Bolest hlavy může být silná nebo slabá, pulzující nebo trvalá, podle toho, co ji způsobuje. Může se zhoršit kouřením, pitím alkoholu, nadměrnou námahou a poslechem příliš hlasité hudby.

Lidský mozek nemá receptory bolesti, ale tenká vrstva oddělující mozek od lebečních kostí ano.

Receptory bolesti jsou přítomny také ve šlachách a svalových tkáních pokožky hlavy, které se prudce stahují v reakci na fyzické nebo psychické podněty.

Úder do hlavy a silný stres mohou způsobit dlouhodobou migrénu. Bolest hlavy je tedy důsledkem úrazu nebo přetížení svalstva lebky. Tento druh nepohodlí nejčastěji pociťují ženy.

Bolesti hlavy jsou často způsobeny viry a bakteriemi, které vyvolávají infekční onemocnění (chřipka, zápal plic) a toxiny (alkohol, nikotin).

Nízký nebo vysoký krevní tlak, mnoho zánětlivých procesů v ústech (zubní kaz, pulpitida, parodontóza) nebo v dutinách (zánět čelistních dutin) jsou také obvykle doprovázeny bolestí.

Léčba

Bolesti hlavy způsobené předmenstruačním napětím lze zmírnit přikládáním gázových tamponů namočených v parafínu na spánky a oblast břicha v blízkosti pupku po dobu 30 minut.

Nenechávejte přípravek na pokožce příliš dlouho.

Silné migrény lze léčit přikládáním vatových tamponů namočených v čištěném parafínu na spánky. Toto ošetření by nemělo trvat déle než 30 minut.

Dlouhotrvající bolesti hlavy neurčitého původu lze do 15 dnů zmírnit každodenní aplikací speciálního parafínového roztoku připraveného kombinací ½ šálku teplé převařené vody, 20 kapek čištěného parafínu a 40 kapek čerstvé pampeliškové šťávy. Tento lék se užívá 3x denně před jídlem po ½ šálku.

Onemocnění žlučových kamenů

Žlučové kameny jsou onemocnění s tvorbou kamenů ve žlučových cestách, žlučníku nebo játrech. Vzniká v důsledku metabolické poruchy. Příčinou je nerovnováha v metabolismu solí a cholesterolu, infekce žlučových cest a stagnace žluči. Častěji se vyskytuje u žen ve věku 35-60 let.

Žlučové kameny se liší složením a rozlišují se tři hlavní typy: pigmentové kameny, které se skládají z bilirubinu a vápenatých solí, cholesterolové kameny, které se skládají z krystalů cholesterolu, a smíšené kameny, které se skládají ze solí vápníku, cholesterolu a bilirubinu. Nejčastějšími kameny jsou krystaly cholesterolu.

Vznik žlučkových kamenů podporuje nadměrná konzumace tučných jídel a onemocnění, jako je dna, cukrovka, obezita, infekce žlučových cest, ateroskleróza, poškození jater a zvýšená hemolýza (rozklad červených krvinek).

Onemocnění provázejí žlučkové křeče (bolest v pravém podžebří) a poruchy trávení. Bolest se nemusí objevit, pokud jsou kameny na dně žlučníku. Naopak při pohybu kamenů může dojít k silnému záchvatu bolesti v důsledku křečí žlučvodů nebo žlučníku. Kolika se může objevit při konzumaci tučných jídel, při přechlazení nebo při fyzickém či emocionálním stresu. Bolest je často velmi silná a někdy může vést až k bolestivému šoku.

Bolest je bodavá nebo bodavá. Je lokalizován v celé pravé podžebří. Bolest vyzařuje do pravé lopatky, ramene, krku a čelisti. Pak je lokalizován do lopatky a do žlučníku.

Bolest může někdy vyvolat záchvat anginy pectoris. Někdy se prodlužuje. V tomto případě dochází ke žloutence, protože je zablokován společný žlučvod, a také pokud je křeč dlouhá.

Záchvat je často doprovázen horečkou a může se objevit nevolnost a zvracení. Tyto příznaky zmizí, jakmile bolest ustoupí. Záchvat může trvat několik minut, ale také hodiny. Velmi vzácně může bolest přetrvávat několik dní.

Záchvaty se mohou opakovat s různou frekvencí (až jednou ročně). Jakmile bolest zmizí, pacient se poměrně rychle vrátí do normálního života.

První z nich je ten, který má hodně peněz.

Záchvat cholelitiázy obvykle začíná náhle a náhle končí. Často se to děje v noci.

V některých případech se exacerbace cholelitiázy redukuje na dispeptický syndrom s pocitem plnosti v solárním plexu, říháním a někdy zvracením. Bolest v pravém podžebří může být nenápadná a odhalí ji pouze palpace břicha.

Abdominální ultrazvuk, cholangiografie a cholecystografie mohou odhalit kameny.

Pokud je žlučový cívok zcela ucpaný, objeví se žloutenka, změní se barva stolice, játra se zvětší, zesílí a jsou bolestivější. Pokud žluč ve žlučových cestách a žlučníku stagnuje, může dojít k zánětu.

Cholecystografie je kontraindikována při žloutence.

Rozvoj onemocnění provázejí klinické příznaky komplikací: cholangitida (zánět žlučových cest) nebo akutní cholecystitida (zánět žlučníku), příznaky ucpaní žlučového cívku v důsledku pohybu kamenů.

Ucpaní žlučového cívku vede ke vzniku žlučkové kapavky. Je doprovázena silnou bolestí. Po jejich skončení můžete zvětšený žlučník nahmatat.

Hydrocefalus provází pocit tíhy v pravém podžebří.

Pacienti s cholelitiázou mají specifické povlaky na povrchu horního víčka a na uších, při vyšetření břišní stěny (podbřišek) se objevuje bolest a napětí a charakteristické je také nadýmání břicha.

Při infekci dochází ke zhoršení celkového stavu a zvýšení tělesné teploty. Bolest se vrací.

Léčba

Pokud se objeví biliární kolika, je indikována hospitalizace. Na břicho je vhodné přikládat led, ale někdy je účinnější nahřívací polštářek.

Při konzervativní léčbě je třeba vyvinout veškeré úsilí k zastavení zánětlivého procesu a zároveň zajistit odtok žluči ze žlučníku a zlepšit jeho pohyblivost.

Jako konzervativní léčba je pro obnovení zdraví účinná dvoutýdenní kúra čištěného parafínu s roztokem citronové šťávy.

Smíchejte čerstvě vymačkanou citronovou šťávu (3 polévkové lžíce) s teplou (asi 25 °C) převařenou vodou (1/3 šálku) a 3 kapkami parafínu.

Užívejte 1 hodinu před jídlem. Léčba trvá 2 týdny.

Sondáž naslepo se provádí ráno nalačno: po užití léku si lehněte na pravý bok s nahřívací podložkou na 1,5 hodiny. V parafínovém roztoku by se pak mělo pokračovat ještě týden.

Pokud je žaludeční šťáva příliš kyselá, působí léčba tímto prostředkem protizánětlivě.

Na konci léčby citronem a kerosenem je vhodné podrobit žluč působení citronu a kerosenu.

Sondáž žlučníku naslepo pomocí směsi rostlinného oleje, nejlépe olivového, a citronové šťávy (1 čajová lžička na 5 kapek šťávy).

Konzultace s lékařem vám pomůže upravit dávkování podle vývoje vašeho onemocnění.

Infekční nespecifická polyartritida

Infekční nespecifická polyartritida se také nazývá revmatoidní artritida. Jedná se o chronické onemocnění, které ve většině případů postihuje osoby starší 20 let. Nejzranitelnější jsou ženy.

Při artritidě dochází k zánětu a deformaci kloubů pacienta. Onemocnění vzniká v důsledku přítomnosti chronické infekce v těle, která vyvolává silnou alergickou reakci. Tomuto onemocnění se říká polyartritida.

Reaktivita organismu se mění a imunita klesá, takže jakákoli infekce nebo poranění mohou průběh nemoci zhoršit.

Revmatoidní artritida se obvykle objevuje 12-14 dní po nachlazení, chřipce nebo bolesti v krku. Pacient

pocítuje bolest některých kloubů, které postupně zčervenají a otékají. Bez léčby mohou počáteční příznaky samy vymizet přibližně po 2 měsících, ale pokud se onemocnění zhorší, infekce se rozšíří do ostatních kloubů. Při chronické artritidě je funkce kloubů vážně narušena, což může vést až k úplné nehybnosti. Výsledkem je deprese a ztráta chuti k jídlu. Tělesná teplota se může zvýšit. Artritida může způsobit vážné komplikace vnitřních orgánů a lymfatického systému.

Léčba

Chronická artritida se léčí speciální mastí. Připravuje se smícháním parafínu a jedlového oleje v poměru 1 : 2. Směs se krouživými pohyby vtírá do kůže v bolestivé oblasti zaníceného kloubu. Směs by se měla aplikovat denně před spaním po dobu 1-2 měsíců. Délka každého ošetření je 15 minut.

Artritida se také léčí extraktem z ořechů a kerosenu, který se vtírá do kůže kloubu postiženého artritidou. Tato látka se připravuje z mletých zelených vlašských ořechů a čištěného parafínu. Dvoulitrovou sklenici naplníte vlašskými ořechy a poté přidejte 1 litr parafínu. Sklenice je uzavřena plastovým víčkem.

Přípravek se louhuje 20-22 dní na chladném a tmavém místě.

Vyluhovaný extrakt se přecedí a použije podle návodu. Skladujte ji na chladném místě mimo dosah přímého slunečního světla, v tmavé skleněné nádobě s těsným víkem.

Lišejníky

Lišejníky jsou skupinou onemocnění, která se vyskytují z různých důvodů a postihují kůži, sliznice a někdy i nehty.

Tinea versicolor

Příčiny červených vřídků nebyly dosud stanoveny. Vyskytuje se převážně u dospělých.

Na kůži se objeví malé papulky červenofialové barvy. Mají lesklý povrch s pupeční prohlubní uprostřed.

Papuly jsou nejčastěji lokalizovány na kůži dolní části zad, břicha a předloktí.

Jejich tvorba je doprovázena silným pocitem svědění.

S postupujícím onemocněním se vytvářejí splývající papuly (skvrny) a malé plaky. Na jejich povrchu se vytváří síťovitý vzor zvaný Wickhamova síť. Zvláště nápadný je po navlhčení. Po vymizení papul zůstane na kůži pigmentová stopa.

Na sliznicích v oblasti červeného okraje rtů a jazyka se mohou objevit papuly. Červený pásový opar může postihnout také vnitřní stranu tváří, hlavičku penisu a vulvu.

Pro exsudativně-hyperemickou variantu červeného vzplanutí je charakteristické zarudnutí a otok postižené kůže a sliznic.

Šindele

Pásový opar se vyznačuje dvěma formami: jednoduchou a gangrenózní. Je způsobena specifickým virem. Onemocnění může být vyvoláno podchlazením.

Kůže pacienta, kde se nacházejí nervová zakončení, zčervená a následně se objeví puchýře, které jsou doprovázeny pálením, svěděním a někdy i bolestí. Vezikuly se spojují a vytvářejí velké zánětlivé léze. Ty se obvykle nacházejí podél mezižeberních nebo obličejových nervů.

U erozivně-ulcerativní varianty se kromě papul mohou vyskytnout i vředy nebo eroze. Tato léze je chronická a vyskytuje se u osob s hypertenzí (vysokým krevním tlakem) a cukrovkou.

Gangrenózní forma je považována za nejzávažnější. Při pásovém oparu se vzniklé puchýře naplní krvavým obsahem a některé oblasti kůže odumřou. Léčbu parafínem lze provádět pouze v první fázi onemocnění.

Svrab je plísňové onemocnění kůže.

Onemocnění začíná žlutohnědými skvrnami na kůži o průměru 3-5 mm. Jejich obrysy jsou zřetelné a hranice nepravidelné. Skvrny se po seškrábání odlupují.

Lišej se nejčastěji vyskytuje na hrudníku, krku a zádech, ale ve vzácných případech se skvrny mohou objevit i na ramenou a hlavě (pokožce hlavy). S postupujícím onemocněním se skvrny mohou zvětšovat a spojovat. Neobjevuje se žádná bolest ani svědění.

Původcem pityrosporum orbiculare je houba Pityrosporum orbiculare. Ke vzniku pásového oparu může přispět pocení a seboroická diatéza.

Diagnóza se potvrdí jodovým testem: po potření skvrn jodovou tinkturou je třeba je okamžitě ošetřit alkoholem. Diagnóza je potvrzena, když se skvrny zbarví do tmavě hnědé barvy a ostře vyniknou na zdravé kůži.

Lišejník růžový

Růžový lišej je onemocnění ze skupiny erythema contagiosum. Jeho příčina není známa. Předpokládá se, že příčinou je podchlazení. Vyskytuje se především v podzimních a jarních měsících.

Jakmile pacient onemocnění prodělá, vytvoří si imunitu, která zabrání opakování onemocnění. Onemocnění začíná mateřským kožním povlakem, který se objevuje na trupu. Jedná se o růžovou skvrnu o průměru 2 cm nebo více. Rozvoj onemocnění je doprovázen odlupováním střední části, jejím smršťováním a žloutnutím. Po několika dnech se na zádech, hrudníku, bocích, břiše a končetinách objeví skvrny podél tzv. Langerových linií.

Růžový lišejník se může změnit na ekzém. K tomu přispívá pravidelné mytí, pocení, neustálé mechanické dráždění a náchylnost k alergiím.

Léčba

Nové skvrny mají menší průměr než hlavní mateřský plak. Jejich průměr se pohybuje od 0,5 do 1 cm. Střed skvrn se odlupuje a vytváří šupiny, které jsou obklopeny červeným okrajem. Lišejník způsobuje svědění.

K léčbě oparů se doporučuje směs 3 čajových lžiček rybího oleje a 1 čajové lžičky parafínu. Směs by měla být nanášena na čtyřnásobnou gázu nebo bavlněný hadřík a přiložena na kůži postiženou onemocněním jater.

Během nemoci se nedoporučuje jíst kořeněná jídla, konzervované potraviny a pít alkohol. Vyvarujte se podchlazení a stresu, protože to může oslabit organismus a způsobit rozvoj onemocnění. Nenoste syntetické nebo vlněné oblečení, protože dráždí pokožku, a pokožku nemyjte ani nenamáčejte. Doporučujeme poradit se s lékařem, který vám poradí a upraví léčbu podle průběhu onemocnění.

Rakovina

Rakovina je jedním z nejnebezpečnějších zhoubných nádorů. Roste velmi rychle a postihuje zdravé buňky. Rakovina je chronické onemocnění, které lze vyléčit pouze v počátečních stádiích a ve většině případů je smrtelné.

Rakovinný nádor je často důsledkem nemoci, například dvanácterníkového nebo žaludečního vředu, nebo nezhojného nádoru, který se rozrostl.

Nejčastěji se rakovina vyvíjí v žaludku a vaginální části dělohy. Může však postihnout i kůži, konečník, ženské prsy atd.

Rakovina je obzvláště nebezpečná, protože v počátečních stádiích nemá jasné příznaky onemocnění, takže pacienti vyhledají lékařskou pomoc až v případě, že mají silné a přetrvávající bolesti.

Rakovina žaludku

Rakovina žaludku je jedním z nejčastějších a nejnebezpečnějších zhoubných nádorů. Existují dvě stádia onemocnění: časná a pokročilá stádium.

Příčina vzniku rakoviny žaludku není v současné době známa, ale k onemocnění mohou přispívat žaludeční vředy, chronická gastritida, nadměrná konzumace alkoholu, příliš studená, horká nebo hrubá strava a kouření.

Příznaky tohoto patologického stavu se liší v závislosti na typu zhoubného nádoru a jeho umístění. V počátečních stádiích se neprojevují žádné vnější příznaky nemoci nebo se objevují jen mírné příznaky nemoci, která jí předcházela.

Progresivní rakovina je doprovázena výrazným úbytkem hmotnosti. Zvyšuje se anémie. Objevuje se zvracení s krevními sraženinami a bolest pod hrudní kostí.

Rakovina žlučníku

Rakovina žlučníku se obvykle zjistí při operaci žlučníku. Tento nádor rychle postupuje. Podle odborníků je největší pravděpodobnost nálezu rakoviny žlučníku u lidí, kteří trpí žlučníkovými kameny. Rakovinný nádor se zpravidla tvoří na dně žlučníku, mnohem méně často na stěně žlučníku nebo v děložním hrdle. Příznaky tohoto typu rakoviny jsou velmi podobné příznakům, které provázejí jiná onemocnění žlučníku. Pacient pociťuje tahavou bolest na pravé straně. Dochází ke ztrátě chuti k jídlu a zvýšení tělesné teploty.

Může dojít ke zhoršení jiných chronických onemocnění, zvětšení jater a žloutence.

Rakovina slinivky břišní

U pokročilé rakoviny slinivky břišní se objevují příznaky selhání jater, žaludeční, střevní a nosní krvácení.

Rakovina slinivky břišní je jedním z nejnebezpečnějších onemocnění. Tento zhoubný nádor se tvoří v hlavě slinivky břišní, ale může postihnout i její ocas nebo tělo. Může se snadno rozšířit do dalších vnitřních orgánů a postihnout lymfatické uzliny.

Počáteční stadium onemocnění se nevyznačuje jasně definovanými příznaky, ale může se objevit zácpa, průjem, nevolnost a bolesti břicha a může se zhoršit chuť k jídlu.

Pokud se nemoc neléčí, je smrtelná.

Rakovina jater

Rakovina jater obvykle vzniká a postupuje na pozadí cirhózy. Predispozičními faktory jsou některá jaterní onemocnění způsobená parazity a akutní hepatitida.

Příznaky rakoviny jater jsou jasně viditelné. Zdravotní stav pacienta se rychle zhoršuje, dochází k rychlému úbytku hmotnosti a bolesti pravého boku.

Při absenci cirhózy se játra rychle zvětšují a k již uvedeným příznakům se přidává nitrobřišní krvácení a žloutenka.

Rakovina štítné žlázy

Rakovina štítné žlázy je zhoubný nádor, jehož příčiny moderní medicína nezná.

U pacientů lze při vyšetření v oblasti krku zjistit rychle rostoucí, málo pohyblivou bulku.

Může se také objevit zvětšení lymfatických uzlin.

Rakovina plic

Rakovina plic vzniká ve sliznici průdušek. Klasifikuje se podle toho, kde je lokalizován.

Rozlišuje se mezi centrálními a periferními nádory. První se nachází ve velkých průduškách a druhý v malých průduškách.

Diagnostikovat rakovinu plic před objevením prvních příznaků je obtížné. Jedním ze zjevných příznaků nemoci je kašel, zpočátku mírný a suchý, později s hlenovitým sputem. Pacient začne pociťovat silnou slabost a postupující bolest na hrudi.

Rakovina plic je vždy smrtelná, ale léčba parafínem může pacientovi výrazně prodloužit život.

Rakovina kůže

Rakovina kůže je typ zhoubného nádoru, který se tvoří ve vrstvách pokožky. Projevují se jako malé světlé uzlíky, které se časem rozpadnou a vytvoří nehojící se vřed, kolem kterého se brzy vytvoří nové uzlíky.

Rakovina plic nejčastěji postihuje starší lidi. Predispozičními faktory jsou v tomto případě některá onemocnění dýchacího systému, jako je zápal plic a bronchitida, a kouření.

Příčiny rakoviny kůže jsou různé. Jedním z nich je silné ultrafialové záření.

Léčba

Rakovina se léčí čištěným parafínem a čagou, nálevem z březových hub. Léčbu nyní doporučuje nejen nekonvenční, ale i oficiální medicína.

Při léčbě rakoviny se čaga užívá perorálně současně s malým množstvím čištěného parafínu, kterým se navlhčí kousek rafinovaného cukrového bonbonu. Čagu a petrolejku užívejte ráno, těsně před jídlem.

Hřib březový roste na starých živých břízích s polámanými větvemi. Čagu lze snadno rozpoznat podle obrysu. Jedná se o tmavý, nažloutlý výrůstek se zubatými okraji a popraskaným povrchem. Od ostatních

trutnovitých hub se liší tím, že na spodní straně nemá trubkovitou vrstvu. Houbu lze sbírat po celý rok, nejlépe však na jaře, v březnu a dubnu.

Pro přípravu léčivého materiálu se čaga suší venku nebo v sušárně. Během sušení by houby neměly být vystaveny přímému slunečnímu záření.

Sušená čaga se rozdrtí a připraví se z ní nálev. Za tímto účelem je třeba 1 šálek suroviny naplnit 3 šálky studené filtrované vody a trvat na tom, aby byl při pokojové teplotě na tmavém místě po dobu 4 hodin. Poté by měla být voda vypuštěna do samostatné nádoby, změkčené kousky čaga roštu, nalijte 5 šálků teplé vody a trvat 2 dny, po kterém infuze nalil do skleněné nádoby a smíchejte s vodou, která původně trvala čaga.

Hotový nálev pro léčbu rakoviny se užívá perorálně denně, 3x denně, 1 sklenice 2030 minut před jídlem. Obecně trvá léčba rakoviny parafínem a roztokem čagy 26 dní. Dalších 30 dní se užívá pouze nálev z březových hub. Poté se opět zahájí kombinovaná léčba čagou a parafínem.

V případě, že bříza není k dispozici, lze rakovinu léčit ořechovo-kerosinovou tinkturou ze zelených vlašských ořechů a čištěného parafínu. Zralé vlašské ořechy se rozdrtí a vloží do litrové skleněné nádoby tak, aby ji zaplnily na $\frac{2}{3}$.

Poté nalijte parafín až po horní okraj sklenice, přikryjte ji plastovým víčkem a uložte na chladné a tmavé místo.

Po celou dobu léčby rakoviny parafínem a infuzí čagy by pacient neměl dostávat roztok glukózy a penicilin, ale měla by se přísně dodržovat rostlinná mléčná dieta.

Po 21 dnech by se infuze měla scedit a použít k léčbě. Skladujte ji v tmavé, těsně uzavřené skleněné nádobě.

Plicní tuberkulóza

Tuberkulóza plic je infekční onemocnění, které postihuje plíce. Tuberkulóza má několik forem: akutní, subakutní a chronickou.

Onemocnění se vyznačuje fázovým průběhem. Může být lokalizován v různých segmentech a lalocích plic. Tuberkulóza se může vyskytovat ve fulminantní nebo latentní formě.

Původcem je Kochův bacil. Nejčastější cestou nákazy jsou kapénky přenášené vzduchem. Infekce je velmi odolná vůči různým vlivům, včetně fyzikálních a chemických, a také vůči mnoha lékům proti tuberkulóze. K naze dochází kontaktem zdravého člověka s nemocným, kýchnutím nebo kašlem.

Zdrojem infekce může být skot.

V některých případech dochází k naze dýchacími cestami (vdechnutím kapiček sputa nebo prachu, na kterém se usadily částičky sputa) a možná je i naza nedostatečně tepelně upravenými vejci nemocných ptáků nebo syrovým mlékem infikovaných zvířat. V některých případech dochází k infekci kmeny rezistentními na antituberkulotika.

Nemoc není dědičná, ale dítě se může nakazit během porodu.

Při požití bakterií TBC, pokud je odolnost organismu dobrá, k infekci nedojde. Onemocnění začíná, když je tělo oslabené jinými nemocemi a vyčerpané.

Při primárním rozvoji tuberkulózy (častějším u dospívajících) se vytváří tzv. primární ložisko. Infekce postupně napadá lymfatické uzliny a vede k zánětu lymfatických cév. Tvoří se v nich tuberkulózní tuberkulózy.

Zdravé tělo se s nemocí dokáže vyrovnat a končí jizvením, resorpcí nebo kalcifikací bulbů. V důsledku toho se postupně vyvíjí imunita vůči tuberkulóze.

Mezi preventivní opatření proti šíření tuberkulózy patří hygienický režim s mokřým čištěním (suché čištění nestačí) a používání odděleného nádobí, ručníků atd. pacienty.

U oslabeného organismu však může dojít k sekundární infekci, protože tuberkulózní bakterie z těla nezmizí poměrně dlouhou dobu. Stará zánětlivá ložiska se mohou aktivovat, přičemž se objevuje tvorba a následný rozpad serózní, serózně-fibrinózní tekutiny v alveolech a kavernózních dutinách. V důsledku patologických procesů dochází k prorůstání pojivové tkáně některých částí plic.

Sekundární tuberkulóza se může vyskytnout u starších osob. Klinický obraz je atypický, což znesnadňuje diagnostiku a léčbu.

Odhalení počátečních stadií onemocnění je obtížné. Tuberkulózu lze nejčastěji odhalit pomocí rentgenového vyšetření.

Charakteristickým příznakem tuberkulózy jsou různé typy horečky. Někteří lidé s tímto onemocněním se však vůbec necítí nemocní.

Projev onemocnění začíná slabostí a ztrátou chuti k jídlu. V některých případech pacienti pociťují nevolnost, bušení srdce a bolesti hlavy.

Charakteristická je emoční labilita: veselost se střídá s pokleslou náladou, podrážděnost se může změnit v apatii. Spánek je obecně narušen a během dne se může objevit ospalost a letargie.

S postupujícím onemocněním se objevují následující příznaky: zvýšené pocení, vykašlávání krve, kašel, úbytek hmotnosti. V dýchacích cestách se hromadí hlen, krev a hnis a hrudní orgány jsou stlačeny a posunuty. Kašel, který je v některých případech suchý, s obtížně odlučitelným hlenem, se zesiluje v noci, ráno a při křiku nebo běhu a ze studeného vzduchu.

Případy kašle mohou vést k cyanóze, bolesti na hrudi, zvracení a v závažných případech k poškození plicní tkáně a žeber.

Pozitivní Mantouxův test je charakteristickým znakem onemocnění. Papula (skvrna) dosahuje velikosti 5 mm (často i více) po 72 hodinách.

Pro snížení pravděpodobnosti onemocnění TBC se doporučují následující opatření: mírnění, zdravá strava, cvičení, zdravý životní styl a vyhýbání se zlovykům, jako je kouření.

Léčba

Směs syslího tuku a parafínu (20 dílů tuku a 1 díl parafínu) je velmi účinná při léčbě otevřené plicní tuberkulózy. Tento lék pomáhá také při tuberkulózním zánětu pohrudnice. Užívá se 2-3krát denně po ½ nebo ⅓ šálku po jídle.

Mléčné výrobky, jako je zakysaná smetana, smetana, mléko a tvaroh, jsou pro pacienty s tuberkulózou velmi vhodné, protože potřebují zvýšený obsah (až 4-5 g denně) draslíku a vápníku.

Doba trvání kurzu není omezena. Syslí tuk lze nahradit tukem bara a je třeba změnit poměr směsi: 15 dílů syslího tuku a 1 díl parafínu. Tuberkulózu lze léčit také šťávou z černé ředkve smíchanou s parafínem. Vyberte si šťavnatou kořenovou zeleninu střední velikosti, vyřízněte do ní otvor ve tvaru kornoutu a dejte do něj lžici medu. Po chvíli se šťáva z ředkviček uvolní a smíchá se s medem. K tomu přidejte čistý parafín v poměru 5 : 1. Přípravek se užívá 3-4krát denně po 1 polévkové lžici. Léčba se doporučuje po dobu 3-4 týdnů.

Odvar z velkých hovězích kostí, podobný uzeninám, je druh léčivého prostředku, který má rovněž silný léčivý účinek na organismus v případě tuberkulózy. Kosti se vaří 8-10 hodin na mírném ohni, bez míchání a bez přidání soli. Odvar by se měl užívat denně pouze horký 1x denně v množství 500-700 g.

Předtím vypijte 1 čajovou lžičku vyčištěného parafínu. Odvar se nedoporučuje zahřívát. Léčba trvá 8-12 týdnů.

Furunkulóza

Furunkulóza je zánět folikulu (vlasového váčku) akutní, hnisavé a nekrotické povahy. Kromě folikulu je zanícená i přidružená mazová žláza. Malá oblast okolní tkáně je také postižena. Onemocnění způsobuje zlatý stafylokok.

Někdy se furunkulóza projevuje tvorbou více furunkulů na malé ploše kůže. V některých případech se zanítí pouze jeden folikul.

Předpoklady pro vznik furunkulózy vytváří nevhodná strava s nedostatkem vitaminů skupiny B, vitaminu

A a C, dále metabolické poruchy, různé druhy stresu (náhlé prochladnutí a přehřátí, dlouhodobá fyzická námaha).

Nejčastěji se vřídky objevují na obličeji, předloktí, krku, dolní části zad, hýždích a hřbetu ruky. Může se však vyskytnout v jakékoli oblasti kůže, kde jsou chloupky. Ke vzniku přispívá kontaminovaná kůže, nadměrné

tření o oděv a mikrotraumata (škrábance a odřeniny). Ke kožním lézím může dojít také v důsledku podráždění způsobeného různými chemickými látkami.

Furunkulóza se častěji vyskytuje u lidí, jejichž imunitní systém byl oslaben těžkými celkovými infekcemi, například u těch, kteří trpí gastritidou, nefritidou, kolitidou, cukrovkou atd., tedy některým z chronických onemocnění.

Onemocnění může být akutní nebo chronické. Při akutní formě se folikuly zanítí současně nebo téměř současně. Pacient se cítí špatně, bolí ho hlava a má horečku.

Jak se obranyschopnost organismu zhoršuje, začíná se vytvářet furunkl (jeden nebo více) s hustým, bolestivým hrbolem (uzlíkem), který má jasně červenou barvu. Nad kůží se zvedá v malém kuželu. Po 3 až 4 dnech se v jejím středu začne vytvářet změkčená oblast (hlavička). Vřídek pak praskne a následuje malé množství hnisavého výtoku.

Ve středu zanícené oblasti se nachází nekrotická tkáň nazelenalé barvy. Jedná se o tzv. furunklové jádro. Při odloučení jádra, které se objeví s krví a hnisem po 2 až 3 dnech, je zotavení úplné.

Při chronickém výskytu vřídků je onemocnění charakterizováno opakovanými epidemiemi, které se opakují po dlouhou dobu (mnoho měsíců). Tento vzorec je způsoben výrazným snížením imunity organismu.

Léčba

Postižené místo nepropichujte, nemačkejte ani nezahřívejte, jinak může neodborná manipulace s nezralým vřídkem vést k vážným následkům, například k otravě krve.

Pokud jsou vřídky rozsáhlé, doporučuje se aplikovat na zdravou kůži kolem všech postižených míst čištěný parafín. To by se mělo provádět denně (jedna kapka). Tato metoda by se neměla používat k léčbě furunkulózy na obličeji. V případě alergických reakcí nebo lokálního podráždění kůže je třeba parafínové potírání přerušit.

Chronická kolitida

Chronická kolitida je onemocnění, při kterém se zánět tlustého střeva stává chronickým. V některých případech se může onemocnění objevit v důsledku oslabení obranyschopnosti organismu, nedostatečné výživy nebo sedavého zaměstnání. Zneužívání alkoholických nápojů a kořeněných jídel může rovněž způsobit chronickou kolitidu.

Rozvoj tohoto patologického stavu může způsobit poruchy nervové regulace celého střeva v důsledku různých poruch centrálního nervového systému.

Patogeny z infekcí slinivky břišní, žlučníku nebo jiných orgánů trávicího traktu mohou způsobit onemocnění.

Onemocnění často vzniká v důsledku neléčené infekční kolitidy, ale může být také způsobeno vystavením střeva průmyslovým jedům (rtuť, arsen, rtuť, organické látky). V některých případech je chronická kolitida důsledkem toxinů, které se mohou do těla uvolňovat v důsledku velmi dlouhého užívání antibiotik nebo nekontrolovaného užívání některých léků.

Napadení červy může přispět k rozvoji chronické kolitidy. Důležitým faktorem, který často předchází vzniku onemocnění, je dysbióza. To může vést k alergii v těle.

Onemocnění někdy postihuje pouze část tlustého střeva, jindy celé.

Klinický obraz chronické kolitidy se u jednotlivých osob liší. To se liší podle celkového stavu pacienta a stadia onemocnění.

Chronická kolitida je charakterizována bolestmi, tupými, ztuhlými, bodavými. Může se vyskytovat v

různých oblastech břicha, ale může se vyskytovat i bez jasné lokalizace. Po jídle je bolest intenzivnější, zatímco po vyprázdnění střev a uvolnění plynů ustupuje.

Onemocnění je provázeno zácpou a následným průjmem. Objevují se bolesti hlavy, podrážděnost, nespavost, snížená chuť k jídlu a poruchy centrálního nervového systému.

Pacienti hubnou a jejich kůže je bledá. Kůže pacienta je bledá a tenká.

Chronická kolitida má vlnovitý průběh: zhoršující se stavy se střídají s obdobími dočasné remise (relativního zotavení). Exacerbace jsou sezónní. Obvykle jsou spojeny s jarním a podzimním obdobím. Mohou být způsobeny konzumací kořeněných jídel, potravin, které dráždí tlusté střevo, nebo potravin, které mohou vyvolat alergické reakce.

Exacerbace chronické kolitidy může být způsobena emočním přetížením, přepracováním, nadměrným opalováním a neužíváním antibiotik nebo projímadel v odpovídajících dávkách.

Diagnóza chronické kolitidy je založena na radiologickém a kolposkopickém nález, endoskopickém vyšetření a klinickém nález. Ve stolici se nachází krev a hlen. Rentgenové nálezy odhalují abnormality sliznice, které naznačují spasmus tlustého střeva.

Léčba

Přítomnost krvavého hlenovitého výtoku ve stolici, který připomíná "malinové želé", vyvolává podezření na vředový nebo nádorový proces. V tomto případě se doporučuje urgentní vyšetření.

Purifikovaný parafín se používá k léčbě chronické kolitidy. Přidejte 10 kapek parafínu do sklenice teplé převařené vody. Přípravek by se měl užívat 1-2krát denně před jídlem, 30-40 minut. Doba léčby je 3-4 týdny, ale parafín můžete užívat i déle. Obvykle se léčebný účinek dostaví po 1-2 týdnech užívání, dochází ke znatelnému zlepšení stavu pacienta.